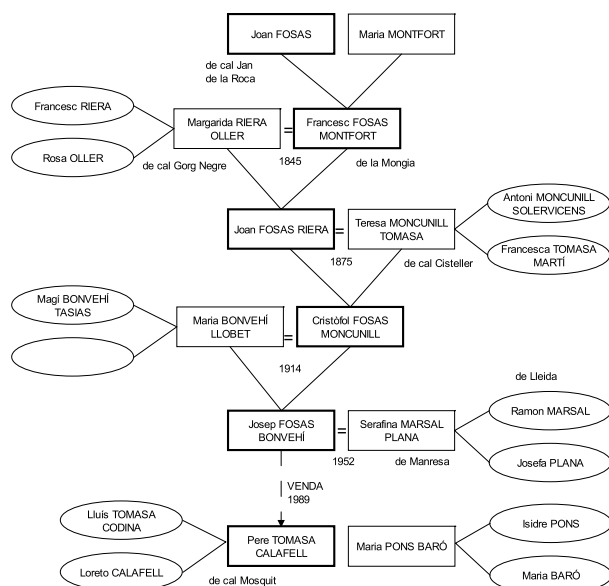

Cal Mongia

L'any 1845 es van casar a l'església parroquial de Sant Vicenç de Fals el jove Francesc Fossas Monfort i la donzella Margarida Riera Oller. El nuvi era fill del Joan, de cal Jan de la Roca, i de la Maria, la segona muller: Mentre que la núvia era filla del Francesc i la Rosa, els habitants de la casa dita el Gorg Negre. La parella s'estaven a la masoveria de la Mongia, un casalot adossat a l'ermita del Grau. Es deia la Mongia perquè en l'antiguitat havia estat el lloc on havia trobat refugi alguna monja o «deodata», que havia decidit dedicar la seva vida a pregar a la Mare de Déu. El 6 de maig de 1849 el Francesc va fer tractes amb Maurici Carrió, el procurador del senyor Ramon Soler

de la Plana, l'amo d'Oliveres, perquè li cedissin dues peces de terra. Una de les peces, de sis quarteres, el Francesc l'havia d'estovar i plantar abans de deu anys. Hi podia fer una part de vinya i una altra de sembrat, i també plantarhi algunes oliveres. En tots els casos, però, havia de dar la quarta part de la collita a l'amo, tant de grans d'espiga com de vi, i la tercera part de les olives. Les fangades no pagaven parts. El preu del traspàs va ser de 37 lliures. L'altra peça de terra mesurava set quartans i en ella podia edificar-hi una casa d'un sol foc. L'amo li deixava arrencar rocs per fer les parets i l'autoritzava a agafar aigua del torrent.

«Que lo adquisidor podrá prendre aygua de la rassa o torrent de la Torra quan ne baixia y ferne lo us que li acomodia, pero si se experimentarà que la prenguia dels altres subjectes que tenen llicensia per servirse y valerse de ella, aquest pacte quedarà nullo y sense efecte»

El preu del terreny per la futura casa va ser de 180 lliures i, a més a més, un cens anual de 8 rals de billó.

L'any 1875, el seu fill gran, el Joan Fossas Riera, va casar-se amb la Teresa Moncunill Tomasa, de cal Sisteller del

Raval. Els nuvis tenien 22 i 23 anys respectivament i el dot va consistir en 40 pessetes en moneda i 80 pessetes per comprar la roba de l'aixovar. El Joan va afegir a la dot un escreix de 133 pessetes. En aquell temps, la gent l'anomenava, la casa del Joan Fosas (1879), o la casa del Joan Mongia (1899), perquè els deien els Mongia, que era d'on provenien. Però finalment la casa va ser designada amb el nom actual. El Joan i la Teresa van tenir un munt de fills, dels quals en van sobreviure sis, el Josep, l'Antoni, el Cristòfol, la Roser, la Francesca i el Valentí. Per encabir la nombrosa família van haver d'engrandir la casa, i d'aquestes obres d'ampliació n'és testimoni una llinda, que encara es pot veure i que porta gravat l'any 1885. Llavors el Joan va vendre al seu germà Josep una porció de sis quartans de l'hort que tocava a casa. També li va vendre una premsa de ferro. La Teresa va morir, encara força jove, l'any 1893. Tenia només 35 anys d'edat.

El 1899, el Jutge de Fonollosa va embargar preventivament la casa de Joan Fosas Riera, àlies Tanoca, mentre s'aclaria una causa per un delictes de lesions protagonitzada pel Joan. S'ignora qui va ser el lesionat i com va acabar la picabaralla que els va portar al jutjat.

El 1914, la casa va passar a Cristòfol Fosas Moncunill, nascut el 1886 i casat amb Maria Bonvehí Llobet. El Cristòfol va fer testament davant de mossèn Josep Miralpeix, el 1952, però no va traspasar fins el 18 de maig de 1956. Va deixar set fills, tres nois i quatre noies. Després d'ell va venir el Josep Fosas Bonvehí i la Serafina Marsal Plana, una noia de cal Tano de Manresa. Després de la defunció del Josep, el 1982, va quedar hereva la Ramona Fosas Marsal i usufructuària, la seva vídua, Serafina. En l'inventari que es va haver de fer, la casa consta que es troba en estat semiruïnós. En Josep Fosas encara conservava la vinya d'Oliveres, però una sentència judicial de 1991 va resoldre el plet que mantenien amb la UMAC (Cooperativa d'Utilització de Maquinària Agrícola en Comú), a favor d'aquesta.

L'any 1989 la mare i la filla es van vendre la casa a Pere Tomasa Calafell, de cal Mosquit. El Pere va fer obres de millora i va dividir la casa en tres vivendes independents, que els darrers anys han estat ocupades per diversos llogaters.

Vista de la façana sud occidental de Cal Mongia